

РЕШЕНИЕ

№ 5468

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **6426** по описа за **2020** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 21.01.2020г. по НАХД № 4689/2017г. на СРС, НО, 9 състав е отменено наказателно постановление (НП) № СОА17-РД11-1080 от 08.02.2017г., издадено от зам. кмета на Столична община (СО) за нарушение на разпоредбата на чл. 28, ал. 1, т. 7 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), за което на основание чл. 142, от НОДТСО е наложено на С. Г. Ф. административно наказание – „глоба“ в размер на 100 лв.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от С. Г. Ф. с оплаквания за неправилност поради нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Смята, че нарушението е регламентирано в ЗДВП и като нормативен акт от по-висока степен е следвало да бъде санкционирана по него.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява, не се представлява и не взема отношение по жалбата.

Ответникът –СО, редовно уведомен, представя се от юрк.В., който оспорва жалбата. Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС следва да се остави сила.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна и са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 21.10.2016 г. в [населено място], около 11,10 ч. в [населено място], [улица] към бул.Бр.Б. паркирал върху тротоара на неопределено за паркиране място собствения си ла „Р. М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като прави невъзможно преминаването на пешеходци.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № 635210/21.10.2016 г., а въз основа на него и процесното НП.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел от правна страна, че както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата при които е осъществено и законните разпоредби, които са нарушени.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

При преценка приложението на материалния закон съдът достигна до извод за неправилност на решението и потвърденото с него НП. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

С разпоредбата на чл. 28, ал.1, т. 7 от НОДТСО, е въведена забрана за движение, престой и паркиране на ППС върху тротоари, в паркове, градини, зелени площи, пешеходни подлези, детски и спортни площадки, територията на детски ясли, детски градини и училища. Видно от описанието на нарушението в АУАН и НП се използва формулировка – „върху терен, който е част от зелената система на СО“. В НОДТСО не се съдържа дадена легална дефиниция на понятието „зелени площи“ или „зелена система“, но в чл. 16 и чл. 61 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/ изрично е посочено как се формират зелените системи. От анализа на приложимите норми на ЗУТ следва извод, че понятието „зелена система“ е по – обширно и включва в себе си отделни зелени площи. Неправилното посочване на нарушената норма, представлява незаконосъобразно прилагане на закона, което от своя страна е довело до накърняване правото на защита на наказаното лице.

Следва освен това да бъде посочено, че съгласно разпоредбата на чл. 178е от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) (нов – ДВ, бр. 37 от 22.05.2015 г.) наказва се с глоба от 50 до 200 лв. лице, което паркира пътно превозно средство в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места извън разрешените за това места. С процесното НП отговорността на С. Г. Ф. е ангажирана за осъществен състав на нарушение на чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО, а административното наказание е наложено на основание чл. 142 от НОДТСО. Съгласно тази разпоредба е предвидена санкция при неправилно паркиране - за спиране, престой, паркиране и/или преминаване на ППС през паркове, градини и зелени площи, като на извършителите се налагат глоби в размер от 50 до 500 лв. НОДТСО, в тази част независимо, че все още не е била отменена по съдебен ред,

противоречието между закон и подзаконов акт обуславя отмяната на НП, издадено за нарушение по наредба на СО, противоречаща на ЗДвП - чл. 15, ал. 3 от Закона за нормативните актове (ЗНА). Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, като за същото нарушение се предвижда по-високо по размер административно наказание, макар и от същия вид. Следва да се има предвид, че след решение № 4924 от 19.07.2018г. по адм. дело № 8523/2017г. на АССГ, влязло в сила на 31.08.2018г., нормата на чл. 142 от НОДТСО е изменена съобразно разпореденото със съдебното решение, като от текста е отпаднало изпълнителното деяние „паркиране“. С посоченото решение на АССГ е обявена нищожността на чл.142 от НОДТСО, приета с Решение на СОС №521 по Протокол № 48 от 26.09.2013 г., в частта, с която „за паркиране“ на ППС в паркове, градини и зелени площи на извършителите се налагат глоби в размер от 50 до 500 лв. Противоречието между закон и подзаконов акт обуславят отмяната на НП, независимо от достигнатия извод за извършено нарушение и констатираната липса на съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП.

По тези съображения, касационната инстанция приема, че решението на СРС е неправилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се отмени наказателното постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, II състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 21.01.2020г. по НАХД № 4689/2017г. на СРС, НО, 9 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ НП № СОА17-РД11-1080 от 08.02.2017г., издадено от зам. кмета на Столична община (СО) за нарушение на разпоредбата на чл. 28, ал. 1, т. 7 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), за което на основание чл. 142, от НОДТСО е наложено на С. Г. Ф. административно наказание – „глоба“ в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.